

samtlige kirkelige Handlinger, kan Vederlaget under Hensyn hertil fastsættes til et mindre Beløb end foran angivet“. Og det er nætop mange Steder saa, at Organisterne ikke medvirker ved samtlige kirkelige Handlinger. Nu kender jeg en Kirkebestyrelse — det vil sige et Menighedsraad plus en Mand valgt af Sogneraadet —, der indstillede, at Organisten skulde lønnes med fast Løn som Organist plus 5 Kr. for hver Gang, han forrettede Tjeneste udover de almindelige kirkelige Gudstjenester. Men Stiftsøvrigheden vilde ikke godkende denne Ordning og fastsatte, at der skulde tillægges Organisten den faste Løn, som der ingen Strid kan blive om, fordi den er fastsat i Loven, plus 15 Kr. pr. 100 Indbyggere i Sognet. Den stedlige Kirkebestyrelse nægtede at godkende Stiftsøvrighedens Afgørelse, men for at imødekomme denne ændrede Kirkebestyrelsen sin Indstilling til, at der skulde ydes Organisten ca. 12½ Kr. for hver Gang, han medvirkede, udregnet efter de sidste to Aars Gennemsnit, der viste sig at være ens. Samtidig gjorde den Stiftsøvrigheden opmærksom paa, at dens Krav vilde bevirke, at Menigheden skulde betale over 60 Kr., nøjagtig 62 Kr. 15 Ø. for hver Gang, Organisten spillede ved disse Forretninger. Nok er det i det Tilfælde, jeg her omtaler, en meget dygtig og flink Organist, det gælder, men alligevel er det en for dyr Betaling for Musik i en halv Time, synes jeg. Men trods disse Oplysninger fastholdt Stiftsøvrigheden sin en Gang tagne Beslutning. Jeg staar her med en Afskrift af Stiftsøvrighedens Svar, hvori den kort og godt meddeler, at som den havde truffet sin Afgørelse, skulde det vedblive at være, og at den ikke i Loven fandt nogen Hjemmel til at forandre denne sin en Gang tagne Beslutning. Det sidste mener jeg er ganske urigtigt, og i alle Tilfælde vil jeg hævde, at en saadan Fortolkning er ganske imod de Forudsætninger, hvorunder Loven er vedtaget her i Tinget. Det foreløbige Resultat af Stiftsøvrighedens Afgørelse er saa blevet dette, at der er blevet udbetalt Organisten i alt 870 Kr. foruden den faste Løn for at spille Orgel 7 Gange aarlig i 2 Aar — disse to Aar regnes fra 1. Oktober 1919 til 1. Oktober 1921 —, og en tilsvarende Sum, 435 Kr. aarlig, skal der altsaa for Fremtiden udredes til Organisten for at spille Orgel de syv Gange aarlig, for saa vidt man tør regne, at det er det almindelige Gennemsnit, og det er det paa dette Sted for de 2 Aar.

Jeg har Grund til at antage, at den paa-gældende Kirkebestyrelse ikke vil bøje sig for Stiftsøvrighedens Afgørelse, men vil kræve Ministeriets Resolution i Sagen, og

saa nærer jeg ikke Tvivl om, at det Forhold nok skal blive ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Men er det saa nok? Jeg synes det knap; thi hvis Stiftsøvrigheden eller maaske alle 7 Stiftsøvrigheder her i Landet har brugt samme Fremgangsmaade overfor de forskellige Kirkebestyrelser i lignende Tilfælde — og der er nu slet ikke saa faa tilsvarende Tilfælde Landet over —, kan jeg ikke finde, at det er en god Ordning, der saaledes bliver truffet. Der er al Anledning til at tro, at denne Stiftsøvrighed handler ens i alle tilsvarende Tilfælde indenfor Stiftet, og maaske er det fælles for Stiftsøvrighederne over hele Landet, og saa er det efter mit Skøn ikke nok, at en enkelt Kirkebestyrelse ikke vil bøje sig for det, men appellerer til Ministeriets Afgørelse, saa maa der en anden og mere generel Ordning til. Derfor synes jeg, det er rimeligt, enten at Stiftsøvrigheden bliver gjort bekendt med, at dens Fortolkning af Loven er urigtig, eller, da maaske Stiftsøvrighederne allerede flere Steder har foranlediget, at der er udbetalt urimelige Honorarer for dette Arbejde, at Ministeriet forlanger Indberetninger fra Stiftsøvrighederne om alle de Tilfælde, hvor disse ikke har kunnet godkende de Forslag, der er kommet fra Kirkebestyrelserne. Maaske vil man saa i Kirkeministeriet selv bearbejde det indkomne Materiale, eller man kunde maaske ogsaa, da det faktisk er et Lønningsspørgsmaal, det gælder, lade Lønningssraadet behandle det og tage Bestemmelse eller give Udkast til Bestemmelse i de enkelte Tilfælde. Naar man saa endelig er kommet til Klarhed over disse Forhold, maa Fejlene rettes. Jeg kender et andet Tilfælde, hvor man skal betale Organisten omkring 40 Kr. for hver Gang, hvis Stiftsøvrighedens Afgørelse skal være gældende. Jeg erindrer, at netop dette Tilfælde blev nævnt i Lønningssudvalget, den Gang Lovforslaget blev behandlet der, men da det sorterer under en anden Stiftsøvrighed end det første Tilfælde, ved jeg ikke, om man der følger samme Regel, som man gør i det første Tilfælde. Man har fra Kirkebestyrelsens Side henvendt sig til mig og bedt mig tage mig af Sagen. Befolkningen kan ikke forstaa, at det kan være Loven, der er saaledes, og jeg maa give den Ret deri; jeg mener ikke, det er Lovens Fejl. Jeg vil derfor slutte min Omtale af dette Forhold med at henstille til Kirkeministeren, at Forholdet bliver undersøgt, og at hvad der er forkert deri bliver rettet. Kirkeskatten tegner allerede til at blive stor nok, saa det er uheldigt, hvis det kan paavises, at en Del af Pengene bliver brugt